

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษที่ ๖๑๗/๒๕๖๒

เรื่อง พุทธการณณ์เล็กจ้าง : นายจ้างมอบหมายลูกจ้างให้ไปติดตั้งนั่งร้านบนอาคารสูงประมาณ ๕๐ เมตร ต้องแบกอุปกรณ์ขึ้นไปเอง จึงขอให้ส่งคนยกหรือคนงานมาช่วย แต่นายจ้างไม่ดำเนินการ ลูกจ้างฝืนทำงานจนหมดกำลังและบาดเจ็บ จึงหยุดงานไปหานายจ้าง แต่นายจ้างเพิกเฉยอีก ลูกจ้างจึงไม่ไปทำงาน แต่วันถัดมาลูกจ้างยังคงมาทำงาน แต่กลับถูกแจ้งว่าพ้นจากการเป็นพนักงานแล้ว พุทธการณณ์เห็นได้ชัดว่าเป็นการเลิกจ้างแล้ว นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า และค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม

คดีนี้โจทก์ทั้งห้าฟ้องว่า โจทก์ทั้งห้าเป็นลูกจ้างจำเลย โจทก์ที่ ๑ ตำแหน่งผู้ควบคุมงานเข้างานตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ค่าจ้างวันละ ๗๕๐ บาท โจทก์ที่ ๒ - ๔ ตำแหน่งช่างติดตั้งนั่งร้าน เข้างานตั้งแต่วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ , ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ และ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ค่าจ้างวันละ ๕๓๐ บาท โจทก์ที่ ๕ ตำแหน่งผู้ช่วยช่าง เข้าทำงานวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ ค่าจ้างวันละ ๔๑๐ บาท ในวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐ จำเลยมีคำสั่งให้โจทก์ทั้งห้าและลูกจ้างของจำเลยอีก ๑ คนไปทำการติดตั้งนั่งร้านบนอาคารโครงสร้างเหล็กที่มีความสูงประมาณ ๕๐ เมตร ในโรงงาน A โดยต้องแบกอุปกรณ์ขึ้นไปเอง โจทก์ที่ ๑ เห็นว่าเกินกำลัง จึงขอให้จำเลยส่งคนยกหรือคนงานมาช่วยแต่จำเลยปฏิเสธ โจทก์กับพวกฝืนทำงานจนถึง ๑๐.๓๐ น. จนโจทก์ที่ ๓ ได้รับบาดเจ็บและคนอื่นเริ่มหมดกำลัง เวลา ๑๒.๐๐ น. จึงหยุดงาน วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐ โจทก์ทั้งห้าจึงไปสำนักงานจำเลยเพื่อขอให้ย้ายโจทก์ไปทำงานส่วนอื่น มิฉะนั้นให้จัดส่งเครื่องมือทุ่นแรงหรือเพิ่มคนงาน แต่จำเลยเพิกเฉยและสั่งให้โจทก์กับพวกกลับไปทำงานตามปกติ แต่โจทก์ทั้งห้าไม่ยอมไปในวันดังกล่าวจำเลยได้เลิกจ้างโจทก์ ขอบังคับให้จำเลยจ่ายสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า ค่าชดเชย และค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม พร้อมดอกเบี้ย จำเลยให้การว่าจำเลยไม่สามารถดำเนินการให้ได้เนื่องจากมีข้อตกลงระหว่างจำเลยกับผู้ว่าจ้าง บริเวณดังกล่าวมีการวางท่อส่งแก๊สและสายไฟฟ้าจำนวนมาก โจทก์กับพวกละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา ๓ วัน ติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

ศาลแรงงานภาค ๒ พิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าชดเชยสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้าให้โจทก์กับพวก และจ่ายค่าเสียหายจากการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรมแก่โจทก์ที่ ๑ เป็นเงิน ๖๗,๕๐๐ บาท โจทก์ที่ ๒ - ๔ เป็นเงินคนละ ๔๗,๗๐๐ บาท โจทก์ที่ ๕ เป็นเงิน ๓๑,๘๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยจำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์คดีชำนัญพิเศษเห็นว่า ศาลแรงงานภาค ๒ ฟังข้อเท็จจริงและวินิจฉัยว่าอาคารแต่ละชั้นมีความสูงประมาณ ๖ เมตร โจทก์ทั้งห้าต้องขนอุปกรณ์ติดตั้งนั่งร้านประกอบด้วยท่อเหล็กกลมกลวงขนาดต่างๆ กัน จำนวนไม่ต่ำกว่า ๓๐ อัน โดยมีข้อห้ามมิให้ใช้คนมาช่วยยก โจทก์กับพวกเห็นว่าเกินกำลัง จึงขอให้ส่งคนงานมาช่วยเหลือแต่จำเลยมิได้ส่งคนงานมาตามที่ร้องขอ โจทก์ที่ ๓ ได้รับบาดเจ็บกล้ามเนื้อขาออก โจทก์ทั้งห้าจึงกลับบ้านไปโดยมิได้รับอนุญาต อันเป็นการ

ผิดข้อบังคับ แต่มิได้ร้ายแรง ทั้งจำเลยมิได้ถือเอาเรื่องดังกล่าวมาเป็นเหตุเลิกจ้าง แต่อ้างว่าเลิกจ้าง เพราะละทิ้งหน้าที่ ๓ วันทำงานติดต่อกัน อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงได้ความว่า เช้าวันถัดมาโจทก์กับพวก ยังคงมาทำงานตามปกติ แต่กลับถูกแจ้งว่าพ้นจากการเป็นพนักงานแล้ว พฤติการณ์ดังกล่าวเห็นได้ชัดว่า จำเลยเลิกจ้างโจทก์ทั้งห้า เป็นการเลิกจ้างโดยปราศจากเหตุผล ถือเป็นการเลิกจ้างที่ไม่เป็นธรรม จำเลยอุทธรณ์ในทำนองว่า งานที่ได้รับมอบหมายไม่หนักเกินกำลัง โจทก์กับพวกละทิ้งหน้าที่ อุทธรณ์ดังกล่าวเป็นการอุทธรณ์โต้เถียงดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลแรงงานภาค ๒ เป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง

